

KADİFE DARBEDEN ASKERİ DARBEYE-9

Prof. Dr. Burhanettin Can

(Milli Gazete 16.09.2016)

“Büyük Ortadoğu Projesini” Anlamadan Ne Ortadoğu’da Ne de Türkiye’de Olanları ve Olacak Olanları Anlamak Mümkündür

Giriş

Burada, Sosyolojik savaş amaçlı 15 Temmuz Askeri darbe girişimini çok yakından ilgilendiren bir Proje olarak “Büyük Ortadoğu Projesi”(BOP) ana hatları ile ele alınıp değerlendirilecektir.

‘Büyük Ortadoğu Projesi’ (BOP)

BOP, ABD’nin Avrasya hâkimiyeti için geliştirdiği bir proje olup ‘Yeni Amerikan Yüzyılı Projesi (PNAC)’ ana projesinin bir alt projesidir. Kamuoyuna ilk kez Joint Forces Quarterly dergisinin (ABD Silahlı Kuvvetler dergisi) Sonbahar 1995 sayısında ‘The Greater Middle East’ ismi ile duyurulmuştur. Proje, ‘NNSO 02’ olarak kodlanan ‘Ortadoğu’da ABD’nin Yeni Ulusal Güvenlik Stratejisi: Bir 11 Eylül Sonrası Analizi’ adlı belgenin üzerine oturtulmuştur(1).

26 Şubat 2003’te Amerikan Girişim Enstitüsü’nde ABD Başkanı Bush tarafından ‘Ortadoğu’da Demokratik Değerlerin Yayılmasını Öngören Plan’ açıklanırken ‘Büyük Ortadoğu Projesi’nden bahsedilmiştir.

Bush’un Ulusal Güvenlik Danışmanı Condolezza Rice, 7 Ağustos 2003’te The Washington Post gazetesindeki yazısında, BOP kapsamında 22 ülkenin “yeniden yapılandırılacaklarını” ifade etmiştir. Ulusal Demokrasi Vakfı’nda, 6 Kasım 2003’te Bush, ‘Ortadoğu’yu Özgürleştirme Stratejisini’ ve Başkan yardımcısı Dick Cheney de, Davos’ta Dünya Ekonomik Forumu’nda ‘Büyük Ortadoğu’ya Reform’ projesini açıklamıştır. ABD Dışişleri Bakanı Colin Powell, değişik zamanlarda yaptığı konuşmalarda İslam coğrafyasının siyasal olarak değiştirileceğini belirtmiştir (1).

ABD NATO Konseyi Daimi üyesi Nicholas Burns, 24 Ekim 2003’te, ‘NATO ve Büyük Ortadoğu’ adlı toplantıdaki konuşmasında, “NATO’ya yeni bir misyon biçilip Büyük Ortadoğu’da konuşlanmasını” istemiştir (2). Londra’da yayınlanan El Hayat gazetesi 13 Şubat 2004’te, ABD’nin G-8 zirvesi için hazırlatıp üye ülkelere dağıttığı taslak metni yayınlamıştır (3).

BOP ile ilgili yayınlanmış belgeler incelendiğinde, BOP’un birbiri ile iç içe geçmiş biri görünür, diğeri gizli (şer ittifakının bildiği) olan iki amacı olduğu anlaşılmaktadır.

Büyük Ortadoğu Projesinin (BOP'un) Görünür Amaçları

ABD yönetiminin, kamuoyuna dönük yaptığı yazılı ve sözlü açıklamalardan BOP'un görünür amaçları aşağıdaki gibi özetlenebilir:

- Bölgedeki Kitle İmha Silahlarının (KİS) kontrol edilmesi, üretiminin ve yaygınlaştırılmasının engellenmesi,
- Bölgedeki terör odaklarının kurutulması, terörle mücadelenin sürekli hale getirilmesi,
- Totaliter rejimlerin demokratikleştirilmesi,
- Serbest piyasa ekonomisinin yaygınlaştırılması ve gerekli mekanizmaların kurulması,
- Bölgenin modernleştirilmesi,
- İnsan haklarının ve özgürlüklerin geliştirilmesi, yaygınlaştırılması,
- Kadınlara eşit haklar tanınması,
- Radikal İslami unsurların temizlenmesi,
- Dini eğitimde reform yapılması.

Büyük Ortadoğu Projesinin (BOP'un) Gizli Amaçları

BOP'un gizli amaçları, 8 başlık altında toplanabilir:

Müslümanlardan ABD'ye karşı meydana gelebilecek olan bir meydan okumayı kırmak.

'İlimli İslam' adında yeni bir din inşa ederek İslam dünyasında bir sapma hareketi meydana getirmek ve çatıştırmak.

Büyük Ortadoğu coğrafyasını, dini, etnik ve mezhepsel olarak bölebilmek için yeni uluslar inşa edip bölgedeki karışıklığı ve çatışmayı sürekli kılmak ("Kaos Projesi").

Bu coğrafyada var olan devletlerin uluslararası sermayeye göre yapılandırılmasını sağlamak.

Bölgedeki enerji kaynaklarını ve ulaşım yollarını kontrol ederek enerji nedeniyle buralara bağımlı olan ve gelecekte ABD'ye rakip olabilecek güçleri kontrol etmek.

Bölgede var olan stratejik madenlere el koymak.

İsrail'in güvenliğini sağlamak ve Büyük İsrail'i kurmak.

Çin, Rusya, AB ve Hindistan'ın bölgede etkili olmasını engellemek.

Bir dönem Afganistan'ın geleceğinde Amerikan Politikası Koordinatörlüğü görevini üstlenmiş olan Richard Haass, ABD'nin işgal edeceği bölgelerde hâkimiyet kurabilmesi için önerdiği yol "...Değişik şekillerde karışıklık yaratarak ilk önce tüm karşı çıkanları yok edeceksin ve daha sonra başka bir topluluk yaratma işiyle meşgul olacaksın." (4) şeklindedir. Bugün Şerittifakı (ABD-İngiltere-İsrail-Siyonizm) tarafından, Afganistan, Pakistan, Irak, Suriye, Yemen, Sudan, Mısır, Libya ve Türkiye'de bu strateji fiilen uygulanmaktadır (Şekil 1-2).

Türkiye’yi Bekleyen Tehlike: “Özerk Bölgeler”/ “Kanton Bölgeler”

ABD’de, Brookings Enstitüsü’nce Haziran 2015’te hazırlanan raporda, “Suriye’nin Kantonlara ayrılması” ön görülmektedir. Brookings’in stratejisine göre, “arazide savaşıacak esas kuvvetler, yerel güçler olacaktır”. Ancak güvenli bölgeler (Kantonlar), ABD önderliğindeki koalisyon güçleri tarafından oluşturulacak ve korunacaktır. Türkiye de bu kantonlaşmaya ortak edilecektir (5).

Brookings’in Raporunda öngörülen strateji altı aşamalıdır:

Birinci aşama, hedef ülkelerde tüm otoriteleri yıkarak, toplumu etnik, dini ve mezhebi olarak birbiri ile savaştırarak, herkesin herkese düşman olduğu bir kaos ortamı meydana getirmek

İkinci aşama, kaostan yorgun düşmüş, iç göçlerle dini, mezhebi ve etnik olarak ayrılmış olan coğrafyada küçük “güvenli bölgeler” meydana getirmek

Üçüncü aşama, oluşturulan “güvenli bölgeleri”, “özerk bölgeler” haline getirmek

Dördüncü aşama, Eski sistemin mensupları tasfiye edildiği için yeni yönetimde görev alacak yeni insan unsuruna ihtiyaç vardır. İlgili bölgeden yeterli sayıda insan alınıp ülke dışına götürülecek ve şer ittifakının öngördüğü yerlerde, yeni sömürgeciliğe hizmet edecek tarzda 2-3 yıllık bir eğitime tabi tutulacak, sonra da ülkelere geri getirilip özerk kanton bölge yönetimine getirilecektir.

Beşinci aşama, birbirlerine düşman olan özerk kanton bölgeleri, konfederal bir devlet yapısına dönüştürmek.

Altıncı aşama, birbirine düşman olan kanton bölge yönetimlerinin birlikte çalışma imkânı olmayacağından, onları ayrıştırarak politikalar uygulayarak, kanton bölgeleri ayrı devletlere dönüştürmek.

Şüphesiz ki öngörülen bu strateji, bugünden yarına sonuç alabilen bir strateji olarak değerlendirilmemelidir. Çatışan tüm dinamiklere bağlı olarak uzun vadeli bir strateji olarak düşünülmelidir. Bu yaklaşım, Irak’ta uygulanmış fakat süreç devam etmektedir.

“Kantonal Suriye Projesi”, Şer ittifakının ortak kararıdır:

İsrail Başbakan Yardımcısı ve Savunma Bakanı Moşe Yalon: Suriye, şimdiden yarı-bağımsız yapılara bölünmüştür. Dürziler güneydeki belirli alanlarda yoğunlaşırken, Suriyeli Kürtler de kuzeyde... Doğuda ise IŞİD gibi Sünni unsurlar vardır.” (Sputnik, 21 Temmuz 2015)(6).

ABD Dışişleri Bakanı John Kerry: “Bizim IŞİD ile mücadele konusundaki kararlılığımız, büyük ihtimalle yıllar içinde karşılığını bulacaktır. Kuzeyde ve Batıda Kürt birlikler cesurca savaşıyor ve Sünni aşiretler de sahaya çıkmaya başladı.” (6).

Bugün Irak-Suriye düzleminde uygulanan bu strateji yarın Türkiye’de uygulanmak istenecektir. ABD’nin Birinci Körfez operasyonu hemen sonrasında eski CIA şefi Graham Fuller’in yaptığı açıklamalar, Irak ve Suriye için öngörülen ve uygulamaya sokulan projenin, Türkiye için de geçerli olduğunu göstermektedir:

“...Kürtlerin bu üç ülkede (Irak, İran ve Türkiye) girişeceği özerklik, ardından gelebilecek bağımsızlık ve hatta birlik arayışları bölgeyi istikrarsız kılacaktır. Böyle bir eğilim artık en azından Irak’ta önüne geçilmez bir hal almıştır...”

Eğer Ankara bu süreci durdurmaya çalışırsa ortaya çıkacak sonuç tehlikeli ve masraflı olabilir. Böyle bir deneme sadece Türkiye’nin önemli bir parçasını kaybetmesine yol açmayıp, kaçınılmaz olarak Türkiye’nin diğer bölgelerine dağılmış Kürt topluluğunun da istikrarsızlığına sebep olacaktır. Kürt sorunu, Türkiye’nin gelecekteki istikrarı, bölgedeki rolü ve Batı ve ABD ilişkileri için büyük önem taşımaktadır.” (7)

Fuller’in bu görüşleri, KCK sözleşmesinde (Madde 2, 4, 5, 45), Türkiye-Iran-Irak-Suriye düzleminde var olan Kürt halkının yoğun yaşadığı bölgeleri, “Özerk, Konfederal, Sınırları Olmayan Bir Devlet” olarak inşa etmek olarak yer almaktadır(8,9).

Benzer şekilde eski CIA ve Ulusal Güvenlik Ajansı (NSA) Başkanı Michael Hayden, Ortadoğu’daki 20. yüzyıl politik mimarisinin çöktüğünü ve bölgede “otonom bir Kürt bölgesinin” kurulması gerektiğini ifade etmektedir: “Eski gitti ve yeninin yaratılması gerekiyor. Bu durumda yapılması ve konuşulması gereken Kürtler’in geleceğidir. Yani otonom bir Kürt bölgesi.” (10).

12 Eylül 1980 darbesini yapan, ABD’nin “Bizim Çocuklar” dediği 7’inci Cumhurbaşkanı Kenan Evren’in, “...Kaç senesi var bilmiyorum ama Türkiye ileride eyalet sistemine geçebilir”... “Bu eyaletler, ‘Ankara, İstanbul, İzmir, Adana, Erzurum, Diyarbakır, Eskişehir, Trabzon’ olabilir” demiş olması ve darbe sonrasında “böyle bir çalışmayı başlattıklarını” itiraf etmiş olması, Türkiye’deki darbelerin arka planında çok değişik, pis pazarlıkların yapıldığının bir göstergesidir (11).

Sonuç: Türkiye Saddam’ın Düştüğü Tuzağa Düşmemeli ve Truva Atı Olmamalıdır

Şer ittifakı, 7 Haziran 2015 Genel seçimlerinden sonra Taşeron Örgütü HDP’yi, 15 Temmuz Askeri Darbe Girişiminde de Taşeron Örgütü Gülen Hareketini niçin harcamıştır Şer ittifakının, Türkiye’den alamadığı ne vardı da, bu iki taşeron örgütünü harcamak zorunda kalmıştır

Bu sorunun cevabını, Soros ve ABD Dışişleri Bakanı Kerry’nin yaptığı açıklamalar ışığında verebiliriz. Siyonizm’in önemli isimlerinden Kadife Darbeci Ekibin başı George Soros, Sabancı Üniversitesi’nde verdiği konferansta, “Türkiye’nin ihraç etmesi gereken şey ordusudur” (11) diyerek Türk Silahlı Kuvvetleri’ne Ortadoğu coğrafyasında jandarmalık rolü biçmiştir. Bunu, 2014 yılında, ABD Dışişleri Bakanı J.Kerry’nin; “Türkiye İŞİD ile mücadelede ön

cephede yer alacak”, 2014 yılında NATO Genel Sekreteri Rasmussen’in “Türkiye’yi İŞİD tehditlerine karşı korumaya Hazırız” demiş olmaları (12) ve “Arazide savaşıacak esas kuvvetler, yerel güçler olacaktır. Güvenli bölgeler (Kantonlar), ABD önderliğindeki koalisyon güçleri tarafından oluşturulacak ve korunacaktır. Türkiye de bu kantonlaşmaya ortak edilecektir (5) Brookings Enstitüsü’nün raporundaki bu öngörü ile birleştirdiğimizde; Türkiye’nin, Ortadoğu bataklığına sürüklendiğini ve Saddam Hüseyin’in düşürüldüğü tuzağa düşürülmek istendiğini söyleyebiliriz.

PKK ve PYD’ye karşı Türkiye’ye destek vermeyenlerin, İŞİD’e karşı Türkiye’ye destek istemesi, anlamlı ve düşündürücüdür. Suriye’ye askeri müdahale etmekten kaçınan Türkiye’nin, 15 Temmuz İhanet hareketinden sonra Suriye’ye girmesinin Darbe Girişiminin amaçları ile bir ilgisi olmalıdır.

Türkiye’ye Irak-Suriye hattının haritası çizdirilmek istenmektedir. Bunun devamında Türkiye’nin eyalet sistemine geçmesi baskısı gelecektir. “Eyalet sistemine geçin, Irak ve Suriye’nin Kuzeyi ile Türkiye’nin Güneydoğusunu, Kürdistan eyaleti yapın, bölge hem barış ve huzura kavuşur hem de Türkiye büyür” havucu, Türkiye’ye uzatılmış olabilir. Rahmetli Özal’ın Körfez harekâtında “bir koyup üç alacağız” dediği havuç, muhtemelen, buydu.

Enerji havzasına kavuşan ve enerji sorununun çözen bir Türkiye, kısa zamanda bölgesel ardından küresel güç olur. Bunu, Şer İttifakının kabul etmesi mümkün değildir. O nedenle Türkiye, Saddam’ın düştüğü tuzağa düşmemelidir. Türkiye, şer ittifakının taşeronu ve Truva atı olmamalı; jandarmalığa soyunmamalıdır.

Türkiye, Müslüman halklarla birlikte şer ittifakının oyununu bozabilir, kurulmak istenen tuzakları deşifre ederek parçalayabilir:

“Gerçek şu ki, onlar hileli-düzenler kurdular. Oysa onların düzenleri, dağları yerlerinden oynatacak da olsa, Allah katında onlara hazırlanmış bir tuzak, bir düzen vardır.” (14 İbrahim46)

Türkiye, Cerablus- Halep Hattını Güvenli bölge kılıp Suriyelileri bu bölgeye yerleştirip güvenliklerini sağlamalı; bundan öteye gitmemelidir. Bunun için Türkiye, Rusya, İran, Suud ve Katar’la işbirliği yapmalıdır.

Unutmamak gerekir ki;

“Zulmetmekte olanlar, nasıl bir inkılaba uğrayıp-devrileceklerini pek yakında bileceklerdir.” (26 Şuara 227)

Kaynaklar

1. Buze Ö., ‘Büyük Ortadoğu Projesi ve Yeni NATO’, Teori, İstanbul, Mayıs 2004, S:3-19
2. R. Nicholas Burns (NATO Konseyi Daimi Üyesi) Yeni Nato Ve Büyük Ortadoğu 24 Ekim, 2003

3. ‘Büyük Ortadoğu Girişimi’ Taslak Metni, Kudüs Dergisi, El Hayat Gazetesinden Çeviri, Kış 2004, Sayı 4 S: 112-121
4. Foster J.B. ‘Emperyal Amerika ve Savaş’, Cosmo Politik, Sayı:6, Sonbahar 2003, S: 39-45
5. Akfırat, F., Aydınlık, 20, 22, 07. 2015.
6. Bulut, A., Yeniçağ, 21.07.2015.
7. Vatandaş, A., Armagedon Türkiye–İsrail Gizli Savaşı, Timaş , İstanbul, 1997.
8. Çiçek, N., PKK’NIN Yeni Stratejisi: ‘Şehir Gerillacılığı’, Timetürk 08.09.2015
9. SDE Raporu, KCK Örgütlenme Modeli ve Amacı, Ankara, Temmuz 2011
10. Milliyet 26.03.2016
11. Bozkurt; C., Erboz, F., Öztük Kay, S., “Dost Görünen Düşman Kahpe Amerika”, Yeniçağ Gazetesi, 17 Ekim–08 Kasım 2007
12. 23.09.2014 Dünya. Arşiv